

Pædagogisk grundlag – Børnefællesskaber

Hvad siger loven på området:

Al leg, dannelse og læring sker i børnefællesskaber, som det pædagogiske personale fastsætter rammerne for. Relationer og venskaber er afgørende, hvor alle børn skal opleve at være en del af fællesskabet og blive respekteret og lyttet til. I dagtilbuddenes hverdag skal der være plads til, at det enkelte barn både kan vise initiativ og kan være aktivt deltagende, samtidig med at fællesskabet skaber rum til alle, nye relationer og mulighed for at prøve forskellige positioneringer mv. Det er det pædagogiske personales og ledelsens opgave at skabe balance mellem individ og fællesskab i dagtilbuddet.

Hvad gør vi i Kirstinebjerg-distriktet og Fredericia Kommune generelt:

I Kirstinebjerg-distriktet skal alle børn opleve sig som en betydningsfuld del af et børnefællesskab. Børnefællesskaber er en af grundstenene for børnenes trivsel, udvikling, dannelse og læring (*Børnesyn og DNA*). Det er her, børnene får mulighed for at danne erfaringer med forskellige roller og opgaver, og her er relationer og venskaber afgørende for at styrke deres sociale færdigheder. Vi vil gerne fremme positive erfaringer med at deltage i børnefællesskaber, så børnene får positive forventninger, lyst og mod til at være en del af et fællesskab, også resten af livet.

Det pædagogiske personales rolle er, at

- Understøtte børnenes egne initiativer og invitere børnene til samspil, så alle børn får deltagelsesmuligheder og fællesskabererfaringer.
- Hjælpe og støtte børnene i at mestre balancen mellem at varetage deres egne behov og tage hensyn til andres behov, så de igennem deltagelse i børnefællesskabet udvikler gåpåmod, integritet og mod på sig selv, samt tro/tillid til andre.
- Give plads og værdsætte børns forskellige måder at udtrykke og engagere sig på i fællesskabet.
- Etablere forskellige fællesskaber for børnene, på tværs af køn, nærmeste udviklingszone, alder, kultur mv., så børnene får alsidige erfaringer med fællesskaber.
- Arbejde med børnenes fællesskaber i overgangene, så alle børn fortsat er en del af et fællesskab i mødet med et nyt. *Både interne og eksterne overgange.*

Hvad gør vi i den enkelte afdeling:

I Gades Gård har vi i foråret en tradition med at afholde en blomsterfest. Det er en formiddag, hvor vi inviterer børnenes bedsteforældre til at besøge Gades Gård og plante en blomst sammen med deres barnebarn. Men i år afholdte vi blomsterfesten med børn og personale, og børnene medbragte en plante, som vi i fællesskab plantede på legepladsen. Et par dage inden, var nogle af børnene med til at male vores plantekasser, og fylde jord i, så de var klar til at plante i. Vi taler med børnene om planterne, planternes udvikling, hvordan vi skal passe på dem, og om hvad vi evt kan høste fra nytteplanterne. I år havde vi agurk, tomat, chili, jordbær, blåbær, krydderurter og forskellige blomster og buske.

Hen over foråret og sommeren er det et fælles ansvar at vande alle planterne, og flere af børnene er opmærksomme på om deres egen eller andres plante trænger til vand. Da vandslangen ikke kan nå hele Krystaldens område på legepladsen, vælger vi ofte at fylde en stor murerbalje med vand, og så fylder børnene deres små vandkander derfra. Børnene forhandler lidt om hvem, der skal fylde først, og hvem, der vander hvor. De vander ofte først deres egen plante, men er også opmærksomme på hvis et barn ikke er der, at de så skal hjælpe med at vande deres planter. Et barns plante visnede ret hurtigt, og vi snakkede om, hvad der mon var gået galt. Et barn mente, at det var fordi blomsten savnede sin familie. Men et andet barn var hurtig til at sige "det gør ikke noget, vi kan bare være sammen om min blomst".

Dokumentation: foto af børn fra Krystalden, der er ved at fylde vandkander fra en stor balje vand. De skal vande de blomster og afgrøder, de har været med til at plante til blomsterfesten.

På billedet kan vi se, at børnene står rundt om baljen og venter på at, den bliver fyldt. To drenge bliver enige om, at de skal deles og hjælpe hinanden med at vande deres planter. Den ene siger, at hans plante nok er mest tørstig, men at der sikkert er nok vand til den anden også. Det er den anden dreng enig i, da hans plante er god til at overleve.

En pige siger, mens vi venter, at hun nok skal vande en anden piges blomst, fordi den anden pige er gået hjem. Jeg siger, at det er vigtigt, at de husker at vande plantekassen med agurker og tomater, for den trænger til meget vand. Til det siger en pige: “ Ja for dem må vi alle sammen spise, når de er klar”, hvortil en dreng siger: “Ja, men kun sammen med en voksen”.

Vi kan se, at børnene har et fællesskab og en ansvarlighed omkring planterne. De var med til at plante deres egen plante og til at beundre de andres. De fleste af børnene forstår og husker, at de skal være med til at passe på hinandens planter og ikke ødelægge eller pille blomsterne af. Og de ved, at vi alle sammen skal være med til at smage, når grønsager og bær er modne. Det giver børnene en fællesskabsfølelse og et fælles ansvar for at planterne overlever.